

VAKTE BEGEISTRING: Good Gospel, med syngende dirigent Odd Jakobsen (foran), besøkte søndag Tingelstad kirke, og vakte stor begeistring blant de frammøtte. FOTO: ANNE MARTINE ENGEBAKKEN GRYMYR

Ikke noe typisk kor

BRANDBU: Good Gospel kan velge og vrake i gode kvinnelige solister. Men hvor er gutta?

Anne Martine Engebakken Grymyr

Til å være et kor som bare har holdt på i å tre år, virker Good Gospel usedvanlig rutinerte. Kanskje er det derfor de har høstet gode kritiker hele veien? Nå er koret ute på en liten høstturné, og la første stopp til Tingelstad på Hadeland. Nytt territorium for Gjøvik-koret.

Man legger jo lista ganske høyt ved å kalle seg selv «Good Gospel», og da gjelder det å innfri de høye forventningene man selv har skapt. Som man ruder, ligger man. Godt for oss, da, at dette redet er særdeles godt å ligge i.

Gåsehud

Det første man legger merke til, er at dette er et stort kor. Og ganske riktig; koret har 75 medlemmer, i tillegg til syngende dirigent Odd Jakobsen. Denne gangen satset koret på en akustisk konsert, og kom derfor uten mikrofoner. Da passer det bra å være mange.

Vi blir tidlig kjent med sangerne gjennom en rekke solonumre. Her kan man visst plukke fra øverste hylle, og det låter like flott hver gang. Koret har i tillegg et stort aldersspenn, og det skaper et spennende og variert lydbilde. Forskjellene til tross, dette er et herlig sammensurium av røster, og de mange stemmene gjør det ekstra interessant å høre på.

Og ja, da, gåsehuden melder seg tidlig.

konsert

Med **Good Gospel**, i Tingelstad kirke, søndag. Publikum: cirka 50.

Finurlige låtvalg

Kvinneandelen i koret er stor, og man savner å få høre flere mannlige solister.

Gjennom hele konserten er det en rekke flotte jenter framme, men bare én gutt, i tillegg til den syngende dirigenten. Det må da finnes flere gode mannlige solister blant disse 75 sangerne.

Når det er sagt, er koret rikelig utstyrt med gode kvinnelige solister, som framstår som både selvsikre og scenevante.

Repertoaret består av mye gospel, men også spirituals og salmer. Her er det mange finurlige sangvalg, spesielt den karibiske «Shut the door», som virkelig lar sangerne leke seg med rytmen.

Best som gospelkor

Mot slutten er også koret innom noen låter de selv kaller «typisk korstoff». Det låter naturligvis like flott som resten av repertoaret, men så har man også nok «typiske kor» i Bygde-Norge i dag. Good Gospel som gospelkor er et friskt pust i den norske korhverdagen.

Da det går mot slutten, har man både sunget, klappet, stått og jublet. Dette er på ingen måte en konsert for dem som trives best med hendene i fanget. Her er det bare å la seg rive med. Gåsehuden har stått en rekke ganger, og begeistring er til å ta og føle på blant tilhørerne. Her burde flere kjent sin besøkelsestid.

Nå går turen videre til Raufoss kirke, der kan du oppleve koret den 31. oktober, før de besøker Sør-Fron kirke 7. november.